

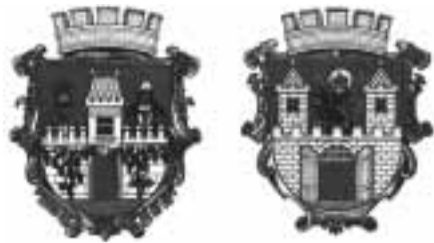


Radniční

2000
ROČNÍK 9
ZDARMA

6

ČÍSLO



noviny

LIST MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 3

Ke konci školního roku

S končícím školním rokem obvykle rekapitulujeme. Něco se podařilo, něco méně, Helenka se zlepšila v matematice, ale Jirka lajdačí z češtiny. Každý učitel se asi těší, že dva měsíce neuvidí ty rošťáky, kteří lítají po chodbách, každý žák zase na to, že škola zmizí jakoby navždy. Všichni víme, že dva měsíce nejsou sice dva roky prázdnin, ale 30. června to tak vypadá. Já bych ale dříve, než prázdniny začnou, chtěla poděkovat všem učitelkám a učitelům za jejich nelehkou, ale velmi důležitou práci, několika ředitelům škol a tělocvikářům za rychlou přípravu a realizaci Pražských dětských olympijských her. Rodičům přeji více času, který by o prázdninách mohli věnovat svým dětem, a těm, kteří se na prázdniny těší nejvíce, právě těm dětem, hezké vysvědčení a opravdu krásné prázdniny.

Milena Kozumplíková, zástupkyně starosty

**Redakce Radničních novin
přeje všem dětem co nejhezčí prázdninové zážitky
a všem pedagogickým pracovníkům zasloužený
intenzivní odpočinek.**



Koncem května tak byl po mnoha jednáních dokončen projekt „Mimina - Babies“ Davida Černého. Jejich autor vždy atakoval zaběhlé systémy vnímání prostoru, předmětů i pocitů svými krácejícími trabanty, inovací smíchovského tanku narůžovo, projekty jako např. Výstava pro nejnižší pudy, Malost, Dny zabíjení, sérii Kity - plastické skládací modely Rock Star nebo Ježíše v měřítku 1:1, panoptikálním Českým Betlémem z bronzu (trabantů a východní Němci prchající přes ambasádu v Praze, Havel v rozhovoru s Rolling Stones aj.). Poslední Černého větší instalace byl Viselec, přehlížejší shůry švédský Stockholm, a svatý Václav, umístěný nejprve na lešení před budovou ČKD na Mústku, později v pasáži Lucerna. Tenhle objekt výstižně komentoval v měsíčníku Umělec Černého přítel Tomáš Pospiszy: „Národnímu symbolu chcípnu kůň, ale jede se dál... Něco se tu děje úplně špatně, něco někdo obrátí hlavou dolů, ale všichni se tváříme, že je to tak v pořádku...“ První laminátové mimino vzniklo na studijním pobytu v New Yorku, částečně podle fotek čerstvě narozeného dítěte Petra Sýse. K vidění bylo na střeše mrakodrapu i v expozici na výstavě východoevropského umění v Chicagu v roce 1995. V Praze uvažoval Černý o instalaci mimin také, a to např. ve Veletržním paláci a na Vítkově. Jako nejzajímavější lokalita i objekt pro jejich umístění však nakonec vyšel Žižkovský televizní vysílač. Po konzultaci s architektem V. Aulickým, který ho navrhl, bylo na tělo vysílače připevněno pokusné mimino, dlouhé přes 3,5 metru, k zatěžkávací zkoušce. Nainstalování všech 10 mimin si nenechal 30. května ujit dokonce ani prezident Václav Havel a neuvěřitelná plejáda osobností - K. Schwarzenberg, režiséři J. Hřebejk, I. Chaun, P. Zelenka, stále sžíravý kritik Jan Rejžek a mnoho a mnoho dalších. Setkání zahájil starosta Milan Český spolu s Michalem Prokopem, ředitelem společnosti Praha 2000, do jejíž akcí byly „Babies“ zařazeny. Přijďte se určitě podívat, broučkové tam totiž nejsou nastálo - od 31. 10. budou muset jít před příchodem zimy skotačit zase někam jinam...

Stáňa Peričová, foto Jan Zavřel a Stáňa Peričová

LEZOU, LEZOU - PO VĚŽI

Naše nejvýraznější dominanta, televizní vysílač, se již opravdu nedá přehlédnout. Proč? Něco se na ní stále děje. Při pohledu z dálky je to takové mravenčí hemžení čehosi černého, při pohledu zblízka vás rozesmějí olbřímí mimina, která vesele skotačí nahoru dolů.



Václav Havel se s Davidem Černým usmívá nad fotografií „krácejícího“ trabantu



Hvězdou Pivobraní byla dechovka z Kolína, ovšem nad Rýnem



Zpěvačka Ivanka Ivanova nadchla a roztančila horkem znavené publikum

Od 9. do 10. 6. se opět prohýbaly stoly a lavičky v Riegrových sadech pod stovkami návštěvníků. Na letošní Pivobraní spolu zašly s mnoha seniory, desítkami psů i milenecké dvojice, které přivábil spíše čerstvý trávník. Počasí totiž vylákalo z vyprahlých bytů snad úplně všechny posedět, popít pivo z pivovaru Lobkowicz a podupat si v rytmu oblíbených skupin. Po loňském úspěchu této české obdoby pivních slavností se rozhodli starostové Prahy 2, 3 a tentokrát i Prahy 9, že symbolicky spojí alespoň na dva dny tyto městské části. Příštím rokem se ujme role hostitele na oplátku zase Praha 9.

V pátek 9. 6. zahájila odpoledne pro starší generaci dechovka Žižkovanka. Po ní připravovali terén pro hvězdu večera - a to velmi zdařile - kapely Baťa a Kalábůf Něžný beat a OOO. Kolem 21. hodiny byste už jen těžko hledali volné místo na posezení v rozlehlém parku u pódia. Krausberry ovšem opět nezklamali. Začali skladbami Vlákem na Kolín, Mústek, Kořenová zelenina a projeli v podstatě všechny své klasické hity za bouřlivého doprovodu vytrvalých fanoušků. Ve stále horkém večeru pak vytáčeli hostinští další stovky litrů piva, které do neodcházejících a spokojených návštěvníků padaly do pozdních hodin. V sobotu 10. 6. si sice horko pauzu nedalo, ale odpočinout si mohli ti, kteří to den předtím kapánek přehnali. Naplno to v 17 hodin opět rozjela Českomoravská hudební společnost, která na trojce často a ráda hraje a nenechá v klidu jedinou skladbu. Tentokrát možná tanečnický trochu ubíjelo vedro a líně se rozjíždějící odpoledne. Svými bigbitovými lidovkami ale ČHS logicky uvedla dalšího hosta Pivobraní, a to „star“ celé akce. Zahrát z Kolína nad Rýnem přijeli SCHÄL SICK BRASS BAND - jak bylo již uvedeno, nejsilnější dechovka ve střední Evropě a pravda, svému podtitulu nezůstala nic dlužná! Termín Schäl Sick se v Kolíně užívá jako hanlivé označení pravého břehu řeky, kde leží ta „ošklivější“ část města. Žije tu však velmi pestrobarevné obyvatelstvo z Balkánu, Turecka i z Afriky. Kapela složená z přistěhovalců z celého světa a německých muzikantů s chutí popírá stylové hranice a v „Riegráku“ ukázala opravdu široký záběr svého repertoáru - jazzové prvky, typicky německý polkový odrhováček anebo opravdu sílenou dechovku s balkánskými prvky. Dechové nástroje vydatně a s vervou doprovázel iránský bubeník, ovšem naprosto dominoval řezavý vokál Bulharky Ivanky Ivanovy. Schäl Sick Brass Band rozpumpovávali až do pozdních hodin početné publikum, stále ctící naši tradici dechové hudby, někdo možná jen v úžasu zíral na směsici těchto bulharskoněmeckoiránských rytmů. Pivobraní se opět vydařilo, díky patří hlavněmu z organizátorů D. Mertovi z ObÚ Praha 3 a J. Smrčkovi z Junior klubu.

Stáňa Peričová, foto Jan Zavřel



